

сучасними уявленнями про мульти- факторіальну поліфункціональну біопроекторну систему. Аналіз родоводів вимагає опанування майбутнім сімейним лікарем основ молекулярної біології, загальної генетики, антропогенетики та клінічної генетики.

Особливістю викладання антропогенетики майбутнім сімейним лікарям є врахування і всіх інших можливих методів, що дозволяють прослідкувати закономірності передачі спадкових ознак людини. До них відносяться: близнюковий, популяційно-статистичний, цитологічний, онтогенетичний, дерматогліфічний, молекулярно-генетичний, біохімічний, імунологічний. В поєднанні між собою вони дають чіткіший прогноз прояву і подальшу передачу спадкових порушень і схильності до них в окремих осіб та їх сімей.

Таким чином, високі вимоги до сімейного лікаря потребують суттєвого аналізу і адаптації учбових програм, наповнення їх сучасним науковим змістом, виділенням пріоритетних напрямків знань, розробки методів навчання по всій вертикалі учбового процесу для формування концепційного мислення.

Коньков Д.Г., Таран О.А., Буртяк Н.Г.

Сучасні аспекти впровадження інноваційних технологій в підготовці лікарів за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина»

Кейс-метод ґрунтується на принципах, які фактично змушують переглянути ролі викладача у підготовці лікарів за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина». Зобов'язання викладача при застосуванні кейс-методу полягає в тому, щоб створити в навчальній аудиторії такі умови, які б дозволили розвинути у майбутніх лікарів вміння критично мислити, аналізувати, спонукати їх до того, щоб в процесі дискусії поділитися власними думками, ідеями, знаннями та досвідом. Зобов'язання інтернів загальної практики полягає в тому, щоб збагачуючи своєю творчою енергією навчальний процес, прийняти на себе частку відповідальності за його результативність. При цьому інтерни повинні усвідомлювати, що викладач знаходиться в аудиторії для того, щоб допомогти їм, і вони мають скористатися цим у повній мірі, проте основна відповідальність за те, чому вони навчилися, лежить на них.

Одним з ключових сучасних методів викладання дисципліни «акушерства і гінекологія» є ситуаційний метод навчання, тому що мова йде про реальні ситуації, а не такі які були придумані в аудиторії. Відмінність кейс-методу від традиційних засобів засвоєння знань полягає у специфічному навчальному ефекті, до якого він повинен привести.

Завданням кейс-методу є не просто передача знань, а навчання інтернів здатності справлятися з такими унікальними та нестандартними ситуаціями, які вимагають знань з багатьох наук, які, як правило, виникають в реальній установі і вимагають вирішення таких проблем, що реально виникли чи можуть виникнути і потребують прийняття системного рішення.

Використання цього інтерактивного освітнього методу, що вимагає активної індивідуальної участі інтернів і не передбачає єдиної „правильної“ відповіді, є дуже природним для суспільства з невеликою владною дистанцією, домінуючими цінностями індивідуалізму і слабким прагненням уникнути невизначеності.

Кейс-метод є дуже ефективним у розвитку навичок ідентифікації фахових проблем, систематизації і аналізу викладених фактів та розробки альтернативних рішень. Творче і аналітичне мислення стає необхідною рисою сучасного правознавця за умов зростання конкуренції.

В найбільш загальному вигляді процес розробки будь-якого кейсу може бути представлений як такий, що передбачає проходження наступних етапів: підготовка загального плану кейсу; проведення досліджень, необхідних для підготовки кейсу; написання вихідного варіанту кейсу; обговорення кейсу і редагування; підготовка нотаток для викладачів щодо того, яким чином доцільно презентувати кейс; презентація кейсу в навчальній аудиторії і редагування як самого тексту, так і нотаток для викладачів, якщо це є необхідним; розповсюдження кейсу.

Індивідуальний аналіз кейсу і його обговорення в групі інтернів дають набагато більші можливості для розвитку фахової майстерності, ніж заучування підручника чи конспекту лекцій.

Даючи майбутнім лікарям сімейної медицини завдання у формі кейсів, ми відкриваємо їм значно більшу можливість поділитися своїми знаннями, досвідом і уявленнями, тобто навчитися не тільки у викладача, а й один у одного. Такий метод піднімає впевненість лікарів у собі, у своїх здібностях. Інтерни активно вчать слухати один одного і точніше висловлювати свої думки.

Навички, які формуються при застосуванні кейс-методу: спостереження, відбір даних, ідентифікація проблеми, розробка щодо прийняття альтернативних рішень, спілкування, мотивація.

Таким чином, світовий досвід підготовки фахівців у вищій школі доводить, що найголовнішою навичкою, яку здобуває інтерн під час навчання, є вміння, під професійним кутом зору сприймати будь-яку наочну, вербальну інформацію, самостійно осмислювати, приймати рішення, оцінюючи його можливі наслідки, визначати оптимальні шляхи реалізації цього рішення.

Коробко О. А.

Шляхи реалізації підготовки лікарів за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина» у відповідності «Наскрісної програми», затвердженої Міністерством охорони здоров'я України від 6 квітня 2011 року, на кафедрі внутрішньої медицини

Мета Наскрісної програми – покращити засвоєння практичних навичок та практичних методик, що застосовуються у практичній діяльності лікаря загальної практики – сімейної медицини.